

Οι Νεομάρτυρες και ο άγιος Θεόδωρος ο Βυζάντιος

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Καραμούζης, Πρωτοσύγκελλος - Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Μυτιλήνης](#)

Ἡ Ὁρθόδοξη ἐκκλησιαστική Παράδοσή μας μιλάει γιά δύο πραγματικότητες : Γιά τόν Ἄκτιστο Τριαδικό Θεό ἀπό τή μιά καί ἀπό τήν ἄλλη γιά τήν κτιστή πραγματικότητα τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία δημιουργεῖται ἕκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι [\[1\]](#), ζωοποιεῖται καί ὑφίσταται μέ τήν ἐνέργειά Του.

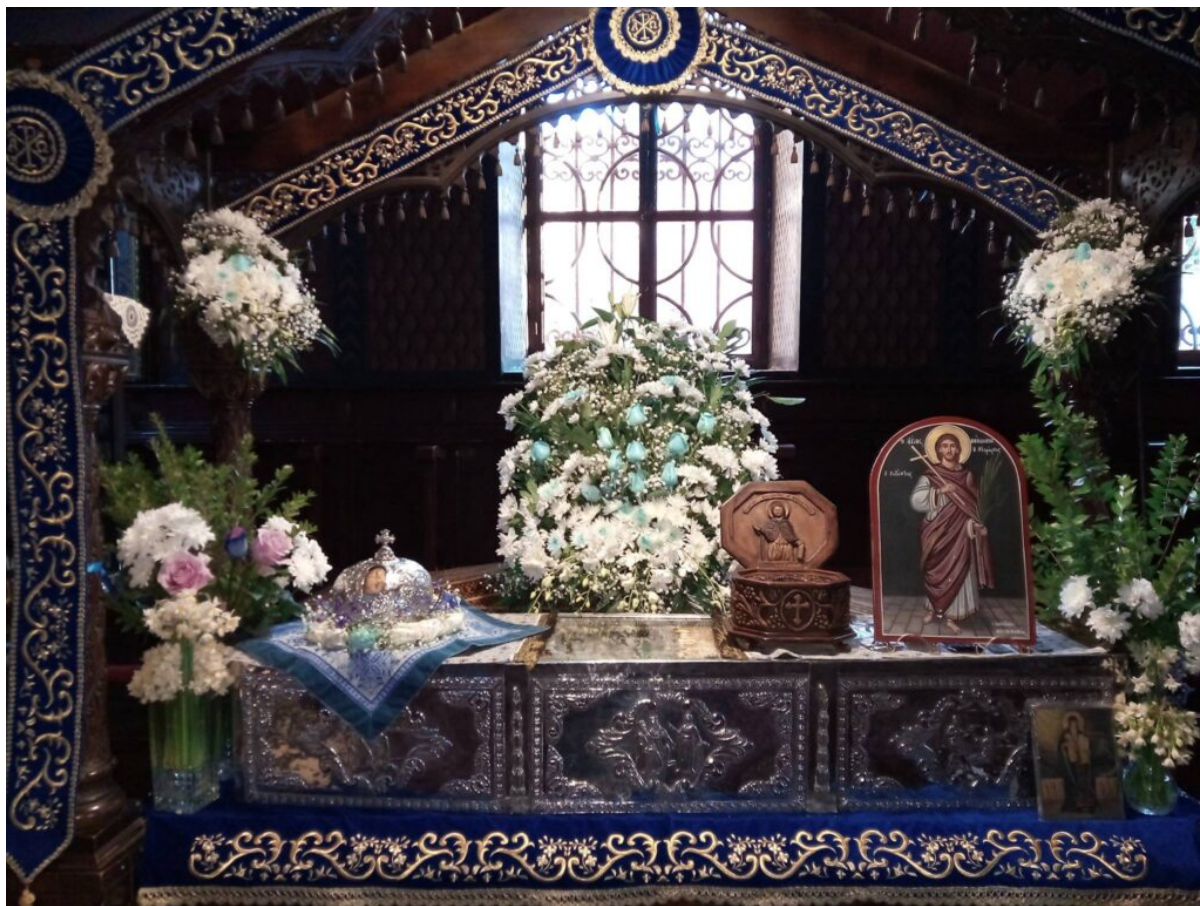
Ἐπίσης δύο γάρ λεγομένων πραγμάτων , θεότητός τε καί κτίσεως, καί δεσποτείας καί δουλείας, καί ἁγιαστικῆς δυνάμεως καί ἁγιαζομένης [\[2\]](#). Μέσα σ' αὐτό, λοιπόν, τό πλαίσιο , ἄκτιστου καί κτιστοῦ, πού εἶναι ἡ ὄντως καινοτομία καί τό ἀποκλειστικό δημιούργημα τῆς βυζαντινῆς φιλοσοφίας, διορθώνεται τελείως ἡ διαρχία τῆς ἀρχαιοελληνικῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως τοῦ σχήματος ὕλης καί πνεύματος, αἰσθητῶν καί νοητῶν , φυσικῶν καί μεταφυσικῶν.

Όλα έχουν την αξία τους και τη σημασία τους τόσο στο ιστορικό γίνεσθαι όσο και στο έπέκεινα. Και όλα μπορούν να διαβρωθούν από την άμαρτία, αλλά και να ανακαινισθούν με τη Χάρη Του είτε είναι υλικά είτε είναι πνευματικά, γιατί απλούστατα είναι κτιστά και οφείλουν την ύπαρξή τους όχι στο έαυτό τους, αλλά στον άληθινό Θεό.

Ο άγιος Μάξιμος ο Όμολογητής αναφέρει ότι η ανθρώπινη ύπαρξη έχει τό' είναι δεδανεισμένον [3]. Μόνο ο Άκτιστος Τριαδικός Θεός, ή Πηγή και ο Δημιουργός κάθε κτιστού και άγαθού βρίσκεται πάνω από κάθε άλλοίωση και μεταβολή και δέν έχει καμμία σχέση με τό μηδέν, διότι την ύπαρξή Του δέν τή οφείλει σε κάποιον άλλον, αλλά στον έαυτό Του.

Φέροντας, λοιπόν, ή κτιστότητα ως έγγενές στοιχείο τήν θνητότητα και τό μηδενισμό και με δεδομένο τό ύπαρκτό γεγονός τής πτώσεως και του προπατορικού άμαρτήματος, ή λύση στο δράμα και στην τραγωδία του ανθρώπινου Γένους δέ μπορεί να προέλθει από αυτό τον κόσμο, ο οποίος 'όλος έν τώ πονηρώ κείται [4], αλλά από κάτι άλλο πέραν τής ένδοκοσμιοτήτος. Και αυτό τό ύπερφυσικό τό προσφέρουν οι θεοφάνειες τής Άγίας Γραφής, οι όποιες λειτουργούν ως μαρτυρία και ως άποκάλυψη του άληθινού Θεού με άποκορύφωμα τό γεγονός τής Ένανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός.

Κάθε δέ πιστός μέ τό βάπτισμά του - ώς συμμετοχή στό θάνατο καί στήν Άνάσταση τοῦ Χριστοῦ- έντάσσεται στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί δίνει τή δική του μαρτυρία ώς ἀνταπόκριση στό γεγονόςτων θεοφανειῶν. Αυτό γίνεται μέ δύο τρόπους :α) Μέ τό μαρτύριο τοῦ αἵματος, ὅταν τό ἐπιτρέψουν οἱ ἐξωτερικές συνθήκες ώς ἐθελούσια μίμηση τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ καί ταυτιζόμενο ἀπό τήν πρώτη Ἐκκλησία μέ τό βάπτισμα ἀλλά καί ἀνώτερο ἀπό τό βάπτισμα ᾿ ᾿ δι' ὕδατος ᾿ ᾿ ώς ᾿ ᾿ χάρισμα ᾿ ᾿ πού παρέχει πλήρη ἄφεση ἀμαρτιῶν[5]καί β) μέ τό μαρτύριο τῆς συνειδήσεως πού ἐξομοιώθηκε μέ τό μαρτύριο τοῦ αἵματος καί έντοπίζεται στόν καθημερινό πνευματικό ἀγώνα πού διεξάγει κάποιος γιά τήν ἐκδίωξη τῶν παθῶν καί τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν[6] ὅχι ώς ἠθικά καί ἀτομικιστικά κατορθώματα ἀλλά ώς καρποῖτοῦ Ἁγίου Πνεύματος [7].

Οἱ ἅγιοι, λοιπόν, μέ τό σταυρικό τους ἦθος εἶναι ἐκεῖνα τά πρόσωπα πού μέ τήν ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ᾿ ᾿ ἔμαθαν καί ἔπαθαν τά θεῖα ᾿ ᾿, καί ἐπιβραβεύτηκαν ἀπό Ἐκεῖνον μέ τό ἔνθεο πάθος τῆς θεώσεως , διότι ἀγάπησαν τό Χριστό καί θέλησαν νά ἐφαρμόσουν τίς ἅγιες ἐντολές Του[8] , πού εἶναι Θεῖες ἐνέργειες καί ἀναιρετικές τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου, γιατί ἡ ὀλοκλήρωση τῆς ἀμαρτίας εἶναι ὁ ὄντως θάνατος[9].

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

[1] Εύχή τῆς Αναφοῶς.

[2] Μ. Βασιλείου, Κατ' Εὐνομίου 3 PG 29, 660A .Βλ.καί Νικ.Ματσούκα, Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας, ἐκδ. Π. Πουρναῶ, Θεσ/νίκη, 2002, σ. 494.

[3] Ἑρμηνεία εἰς τό Πάτερ ἡμῶν, PG 90 , 893C. Βλ. καί Γεωργ. Μαντζαρίδη, Ὀδοιπορικό Θεολογικῆς Ἀνθρωπολογίας, ἐκδ. Ἰ.Μ. Βατοπαιδίου, Ἅγιον Ὅρος 2005, σ. 230.

[4] Α' Ἰωάν. 5, 19.

[5] Δημ. Τσάμη, Ἀγιολογία, ἐκδ. Π. Πουρναῶ, Θεσ/νίκη, 1985, σ. 56.

[6] ᾿᾿ Μαρτυρίου στέφανον λήψεται ὁ τά πάθη δι' ἀρετῆς τροπωσάμενος ᾿᾿. Γρ. τοῦ Παλαμᾶ, Ὁμιλία 40, PG 151, 509A, Βλ. ἐπίσης Ἀνέστη Κεσελόπουλου, Πάθη καί ἀρετές, Ἀθήνα, ἐκδ. ΔΟΜΟΣ, Ἀθήνα 1986 , σ. 16καί Μ. Βασιλείου , Εἰς τοὺς ἀγίους Τεσσαράκοντας μάρτυρας, PG, 31, 508 ᾿᾿ Γίνεσθε μάρτυρες τῆ βουλήσει ἄνευ διωγμῶν, ἄνευ μαστίγων καί ἔξετε τήν αὐτήν ἀξίαν οἷαν καί οἱ μάρτυρες ᾿᾿, Βλ καί Δημ. Τσάμη, ὄ,π., σ. 57 καί Μητροπ. Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, Ὁρθόδοξη Ψυχοθεραπεία, ἐκδ. Ἰ. Μ. Γενεθλίου Θεοτόκου (Πελαγίας), Λεβάδεια 2004⁸ , σσ. 231 - 310.

[7] Γαλ. 5, 22- 23.

[8] Ἰω. 14, 15.

[9] Ἰακ. 1, 15.

<https://bit.ly/3jy1zpx>